

ingen mulig Maade være tjente med den, og jeg vil derfor anbefale, at dette Lovforslag, som er en gammel Bekendt, og som nu kommer tilbage til Folketinget i en Skikkelse, som paa mange og det mange af de væsentligste Retninger er ganske i Strid med de Principper, som maa lægges til Grund for Ordningen af denne Sag, gøres til Genstand for en indtrængende, alvorlig Behandling og helst maa henvises til et Udvalg, for at det ikke skal passere altfor flygtigt herfra.

Hørdum: Naar jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, skal jeg straks udtale, at det ikke er for at give Forslaget i sin nuværende Skikkelse min Anbefaling, men tværtimod for at udtale mig afgjort imod at give Forslaget i denne Form nogensomhelst Tilslutning. Ihvorvel vi fra socialdemokratisk Side have stemt for Forslaget i Folketingets Affattelse, have vi i og for sig ikke næret særlig Sympati for det. Det er ikke det høje Ting ubekendt, hvad vi tilsigte paa dette Omraade. Det har været saa ofte udtalt her i Tinget, det har været fremsat i Forslags Form, været udtalt i Debatten, at der ikke er stor Grund for mig til at komme videre ind derpaa. Men jeg vil dog kortelig udtale, at det, vi tilsigte ved Valg af kommunale Repræsentationer, er at faa gennemført den almindelige Valgret. Vi mene derfor, at skulde man røre ved den Ordning, man nu har levet paa i saa mange Aar, burde man for Alvor tage dette Spørgsmaal op, indrette det saaledes, at enhver kommunal Borger og Borgerinde fik Lov til at afgive sin Stemme for de Repræsentanter, der skulde styre og lede de kommunale Anliggender. Dette blev ogsaa specielt fremhævet i forrige Samling ved 1ste Behandling af det ærede Medlem for Randers (Knudsen). Vi gaa nemlig ud fra, at det at stemme bør ikke være afhængigt af, hvor stor Skat man betaler, eller om overhovedet den stemmende betaler direkte Skat. Vi vide jo, at der er noget, der hedder indirekte Skat, og det have vi ogsaa paa det kommunale Omraade. Den beløber sig endogsaa til meget store Beløb — for Kjøbenhavns Vedkommende, tror jeg, til mellem 3 og 4 Mill. Kr. aarlig. Vi kunne være aldeles overbeviste om, at de, der ikke ere saa heldige at have en Indtægt, som de maa svare direkte Skat af, ere belastede stærkt nok ved den indirekte Beskatning. Vi gaa ogsaa ud fra, at de, der ikke betale direkte Skat, maaske endogsaa ere dem, der have

den største Interesse af at faa et fornuftigt kommunalt Raad valgt. Det er nemlig saa, at de, der ikke have saa megen Indtægt, at de kunne sættes i direkte Skat, sikkert trænge allermost til at nyde godt af de kommunale Institutioner, kommunale Foranstaltninger — jeg sigter herved f. Eks. til Fattigvæsen, Skolevæsen, Sygevæsen og alle lignende Institutioner — og man mener da, at det er i høj Grad urigtigt, at de ikke have Lov til at afgive deres Stemme, naar der skal vælges ledende Folk til den kommunale Styrelse.

I Overensstemmelse med disse Principper stillede vi til Lovens 2den Behandling vore principale Forslag, der, som allerede berørt, gik ud paa, at alle myndige Samfundsborgerne og -borgerinder skulde have Lov til at stemme ved de kommunale Valg. Vore Forslag vandt imidlertid ikke Tilslutning her i Tinget, jeg tror ikke saa meget fordi Tingets Flertal i og for sig har noget imod disse Betragtninger, men fordi man troede, at det ikke vilde hjælpe noget at henvende sig til det andet Ting med Fordringer om almindelig Valgret. Som Følge deraf stemte Flertallet vore Ændringer ud. Vi sluttede os da til Flertalsændringen om at udvide Valgretten til dem, der have en Indtægt af 800 Kr. og altsaa betale Skat af 200 Kr. Vi mente, at vor Tilslutning ogsaa vilde have noget at betyde, vi mente, at naar Forslaget blev saa temmelig enstemmig vedtaget her i Tinget, vilde det høje Landsting tage noget Hensyn dertil. Man staar imidlertid nu med Erfaringen i Hænderne. Man ved nu, at det høje Landsting har ikke taget Hensyn dertil, og det kan være, at det havde været langt bedre, hvis vi vare gaaede videre, og hvis det var vore Fordringer og Ændringer, der vare blevne vedtagne. Det ser jo næsten ud til, at jo mere man retter sig efter det andet Ting, desto værre bliver det, des flere Forandringer lave de. Naar man vil se hen til det Forslag, der nu foreligger, er der jo i Virkeligheden intet tilbage af det, der bevægede os til at stemme for Forslaget. Forslaget blev saa temmelig enstemmig vedtaget her i Tinget, idet der, om jeg husker rigtig, kun var 7, som stemte imod det ved 3dje Behandling, men det har ikke desto mindre ikke hjulpet noget for det høje Landstings Vedkommende, de have slettet det ud, som efter vor Opfattelse i Virkeligheden var det bedste ved Forslaget, nemlig at faa Valgretten udvidet. Det, der nu er tilbage af, hvad der kan kaldes Fremskridt af nogen Værd, er næsten ikke andet end